

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

פירשת כי תבוא תשע"ז

מצות הבכורים

ילדים יקרים,

פרשת השבוע מלמדת אותנו על מצות הבכורים. מהי מצות הבכורים? מי שיש לו פרות משכעת המינים, צריך לשמור את הפרי הראשון שגדל לו מכל מין, ולהעלות אותו לבית המקדש, לכהנים.

ילדים, אולי אתם יודעים מדוע ה' רוצה שנביא את הפרי הראשון לבית המקדש? מדוע איננו יכולים לאכול את כל הפרות בעצמנו?

הקדוש ברוך הוא רוצה שנזכור ונדע שהוא נותן לנו את הפתח ואת היכלת לגדל את הפרות

ולהצליח. אם אנחנו נאכל

את כל הפרות בעצמנו,

אנחנו עלולים לשכח מי נתן לנו אותם ומי עזר לנו להצליח.

לכן ה' מבקש שנביא את הפרי הראשון לבית המקדש, וככה כלנו נזכר תמיד שה' הוא זה שנותן לנו הכל.

אנחנו יכולים ללמוד מכאן גם לדברים אחרים שאנחנו עושים, שאנחנו תמיד צריכים לזכר שה' הוא הנותן לנו כח להצליח בכל!

שבת שלום ומברך!

8 **מבור**
הביכורים

10 **מדור חדש:**
סביב השולחן

ערוץ מאיר
ילדים

לפניות ולפרסום:

Alon@meirkids.co.il

טל': 073-2379816

פקס: 073-2379802

מדוע הזמן מנהל בית הספר "שלום עליכם" לראש העיר?

כיתה, השגת מיכלים לאסוף המיכלים ועוד.
למבצע בחרו לקרא בשם: "כל מיכל יכול".

הישיבה התקיימה שבוע בלבד לאחר תחלת שנת הלימודים. המנהל הציע לנצל את תקופת חגי תשרי למשימה זו, כי בתקופה זו התלמידים בחפזם וצריכת הצבור משקאות גדולה, כך שנתן לאגור כמויות גדולות של בקבוקי שתיה מפלסטיק.

אחד המחנכים היה מפקד על מעקב אחר בצוץ התוכנית. להפתעתו ולהפתעת כלם היתה הצלחה גדולה באסוף במשך החגים והתברר ששליש מהכמות הנדרשת כבר נאסף!

הפעלות נמשכו במשך כל השנה ובסוף הכל היה אסוף מרשים ביותר. הרעיון של המנהל עזר הצליח מאוד. מאגרי המיכלים נמכרו ותמורתם אכן הביאה להוצלה בחמשים אחוז של מחיר האגרה!

עיריית רמלה מתחשבת מאוד בתושביה, ובכל שנה במהלך הקיץ מושיבה העירייה את עובדי מחלקת חנוך לחשוב איך ניתן להוזיל את דמי ההשתתפות של ההורים ב"אגרת חנוך". למנהל בית הספר "שלום עליכם", מר עזרא, עלה רעיון חדש שהביא להוצלה משמעותית של האגרה.

כבר בתחלת שנת הלימודים תשע"ו זמן לחדרו את מחנכי הפתות, וספר להם שהשנה הוא מבקש את עזרתם לקדם רעיון, שלפיו ירד באופן משמעותי גובה אגרת החנוך.

מהו הרעיון שעלה בראשו של המנהל עזרא?

ובכן, הוא גלה שאם יתאמצו התלמידים מפתות ד'-ו' לאסוף בקבוקי פלסטיק למחזור, יגיע שוי המאגר לכדי מחצית האגרה. המחנכים התלהבו מהרעיון, ברכו את המנהל על היזמה וברחו במקום בועדה שתכין תכנית מסדרת לכל הפעלות: חלוקת העיר לאזורים, שבוע כל שכבה באזור, קביעת לוח זמנים לכל

הסיפור באדיבות אתר "מידה טובה בפרשה"

"בְּעֶרְתִּי הִקְדָּשׁ מִן הַבֵּית" (כו, יג)

פרשת השבוע מלמדת על **נתינת דין וחשבון**
להרחבה:

WWW.MIDATOVA.CO.IL • כל הזכויות שמורות

< < <

מִנְהַל בֵּית הַסֵּפֶר "שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם", מֵר עֶזְרָא,
חָזַר נִרְגָּשׁ מִהַפְּגִישָׁה, כִּנֵּס אֶת צֻוֹת הַמִּזְבֵּחַ
וְאַחֲרָיו כָּן אֶת כָּל הַתְּלִמִּידִים
וְסֵפֶר לָהֶם עַל זִכְרֵיהֶם בְּפֶרֶס
רֹאשׁ הָעִיר.

לְמַחְרָת, שָׁלַח הַמִּנְהַל הַזֶּה
לְכָל הַהוֹרִים שְׂבָצוֹת מְבֻצָּע
"כָּל מִיכֵל יָכוֹל" נֶאֱסָפָה כְּמוֹת
גְּדוּלָה מֵאֹד שֶׁל מִיכָלִים וּמְחִיר
הָאֲגָרָה יָרַד בְּחֻמְשֵׁים אַחָד.

הַהוֹרִים הָיוּ נִרְגָּשִׁים לְקַבֵּל
בְּשׁוֹרָה גְּדוּלָה זוֹ וּכְפֻנּוֹ לְעוֹד
הַהוֹרִים, בְּבִקְשָׁה לְקִנּוּת מִתְּנָה
צִנּוּעָה לְמִנְהַל הַדָּגוּל שֶׁבְּחֻמְשָׁתוֹ

וּבְטוֹב לְבֹו הָבִיא לְחֶסֶכּוֹן כֶּסֶף כִּי כֹה גְּדוּלָה, וְגַם
לְחִנּוּן יִלְדֵיהֶם לְעֶרֶךְ חֲשׁוֹב זֶה שֶׁל נְתִינַת דֵּין
וְחֻשְׁבוֹן וְשִׁמְרָה עַל אֲמוּנָה מוֹל הַהוֹרִים.

פְּקִידֵי מַחְלָקַת הַחֲנוּנִים בְּעִירָהּ הָיוּ מְכַתְּעִים
מְאֹד. הֵם אָמְנָם שָׁמְעוּ עַל הַרְעִיוֹן אֲךָ לֹא צָפוּ
לְהַצִּלָּה כֹּה גְּדוּלָה. עַד מִנְהַל הַגִּיעַ הַסֵּפֶר
לְרֹאשׁ הָעִיר. הוּא רָאָה בְּצֻמָּה
הַבְּרוּכָה רְעִיוֹן גְּדוּלָה וְעוֹד יוֹתֵר
בְּהַצִּלָּתָהּ. הוּא הִזְמִין אֶת
מִנְהַל בֵּית הַסֵּפֶר "שְׁלוֹם
עֲלֵיכֶם" לְמִשְׁרָדוֹ לְבָרְכוֹ,
וְהַחֲלִיט לָתֵת פְּרִסִּים גְּדוּלָה
בְּרַחֲבֵי הָעִיר. הוּא בִקֵּשׁ מִמִּנְהַל
מַחְלָקַת הַחֲנוּנִים לְזַמֵּן לְמִשְׁרָדוֹ
בְּעוֹד שְׁבועִים אֶת כָּל מִנְהַלֵּי
בְּתֵי הַסֵּפֶר.

בְּפִגִּישָׁה זוֹ הִתְנַדְּעוּ כָּלֶם לְכַרְטִי
הַמְבֻצָּע וּבָרְכוּ אֶת הַמִּנְהַל וְאֶת
צֻוֹת הַמִּזְבֵּחַ שֶׁל בֵּית הַסֵּפֶר.
רֹאשׁ הָעִיר הַחֲלִיט לָתֵת פְּרִס גְּדוּלָה לְמִנְהַל
וּלְבֵית סֵפֶר - יוֹם כִּיף לְתִלְמִידִים וְלַמּוֹרִים עַל
חֻשְׁבוֹן הָעִירָהּ.

בני השובב

רטוב ומלכלך כלו. התברר שהוא השתובב כהרגלו, ותוך כדי משחק התפוצץ בטעות צנור מים בגנה, ובני נרטב כלו, ואף נפל על הבוץ והתלכלך.

בדרך כלל הרב העיר לבני על מעשיו, אך כעת נמנע מלהוכיח אותו בפני היושבים בכנס. הרב קם ולקח את בני הביתה בזריזות ודאג לו לבגדים נקיים.

ביום השני של הכנס, שוב ישוב הרב עם האנשים החשובים. בני שפצת שכח את מה שקרה אתמול, המשיך להשתובב ולשחק בצורה לא אחראית. גם הפעם היו תוצאות למעשיו: בגדיו נתפסו במוט ברזל, ונקרעו. לא היה זה קרע קטן, אלא קרע ארוך שנמשך לארוך חלצתו וגם במכנסיו.

הרב בצלאל הוא רב חשוב ומכר. אנשים רבים באים להיעץ עמו ולשמע את פסקותיו בהלכה. לרב בצלאל יש בן ושמו בני. בני הוא ילד פקח וחכם, אך כגדל פקחותו כך גדל שובבותו. הוא נוהג להשתעשע ולהשתובב בחצר ובגנה ולא אחת היו תוצאות לא נעימות למעשיו...

הספור שלנו קרה, כשהרב בצלאל ישב בכנס מיוחד עם רבנים ועם עסקני צבא. הכנס נערך בקצה מרחק של השכונה, ונמשך כמה ימים. בכל יום ישובו הרבנים והעסקנים באולם הכנסים במשך כמה שעות.

בני היה בחפשה, והרב לקח אותו עמו. בני שחק בחוץ, בעוד הרב דן בפנים בסוגיות החשובות. והנה, ביום הראשון, בעוד הרב יושב עם האנשים החשובים, נכנס לפתע בני לחדר. בני היה

וְלֹא אַחֲרָאִי, הִצְטֵעַר בְּנִי. "בְּנִי, אֵל תִּדְאָג - אֲנִי אֶסְבִּיר לָהֶם שְׂלָא הִיָּה זֶה מִמֶּשׁ בְּאַשְׁמַתָּה, וְשִׂאתָה יֶלֶד אַחֲרָאִי וְחֻכָּם".

בְּנִי קָם, חִבֵּק אֶת אָבִיו וְאָמַר "תִּוְדָה אָבָא עַל הַכֹּל".

• • •

הַפַּעַם יֵשׁ לָנוּ מִסֵּר כְּפֹאֵל:

הָאָחָד, שֶׁתְּמִיד עָלִינוּ לַחֲשׁוֹב מִרְאֵשׁ עַל תּוֹצְאוֹת מַעֲשֵׂינוּ. "סוֹף מַעֲשֵׂה בְּמַחֲשָׁבָה תַּחֲלָה". אִם אֲנִי עוֹשִׂים מַעֲשִׂים לֵלֵא מַחֲשָׁבָה וְהִירֹאת, אֲנַחְנוּ עֲלֻלִים לְהִגִּיעַ לְמַצָּבִים לֹא נְעִימִים.

הַמִּסֵּר הַשֵּׁנִי הוּא הַנִּמְשָׁל שֶׁל הַסְפָּאר שֶׁל בְּנִי. כָּלֵנוּ לִפְעָמִים מִתְנַהֲגִים כְּמוֹ בְּנִי. מִשְׁתוֹבְבִים וְעוֹשִׂים מַעֲשִׂים לֹא נְכוּנִים. אָבֵל ה', שֶׁהוּא אָבָא שֶׁל כָּלֵנוּ - אוֹהֵב אוֹתָנוּ מְאֹד. וְלָכֵן, אִם אֲנַחְנוּ מִתְחַרְטִים עַל מַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים וְחוֹזְרִים בְּתַשׁוּבָה, ה' מְקַבֵּל אוֹתָנוּ בְּאַהֲבָה, וְאִפְלוּ דוֹאָג לָנוּ וְעוֹזֵר לָנוּ שֶׁנִּשְׁכַּח לְתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂינוּ. וְלֹא נִצְטָרֵךְ לְהַתְבַּיֵּשׁ בְּפָנֵי אֲחֵרִים.

הַפַּעַם בְּנִי הִתְבַּיֵּשׁ בְּיוֹתֵר. לֹא זוֹ בְּלִבְד שֶׁאָבִיו בּוֹדֵאֵי יִכְעֵס עָלָיו מְאֹד עַל תּוֹצְאוֹת מַעֲשָׂיו, אֲלָא גַם כָּל הָרַבָּנִים וְאֲנָשֵׁי הַצָּבוֹר יִסְתַּכְּלוּ עָלָיו וְעַל בְּגָדָיו וְיִחַשְׁבוּ עַד כַּמָּה הוּא יֶלֶד רָע. הוּא לֹא הֵעֵז לַחֲזוֹר לְאָבִיו וּבָרַח אֶל הַחֲרָשָׁה הַסְּמוּכָה, שֶׁם הִסְתִּיתָר מֵאַחֲרָיו עַץ גְּדוֹל.

בִּינְתוּם, אֶחָד הַיְלָדִים בְּשִׁכּוּנָה, נִכְנָס לַחֲדָר הַכְּנוּסִים וְסִפֵּר לָרֵב בְּצִלְאֵל עַל מַה שֶׁקָּרָה עִם בְּנִי. "הוּא בָּרַח אֶל הַחֲרָשָׁה, כִּי הוּא מִתְבַּיֵּשׁ מְאֹד", אָמַר.

הָרֵב בְּצִלְאֵל שֶׁחָרַד לְשִׁלוֹם בְּנִי, יָצָא מִיד אֶל הַחֲרָשָׁה. גַּם עֲכָשְׁיוּ יָדַע הָרֵב שֶׁאֵין זֶה הַזְמָן לְהוֹכִיחַ אֶת בְּנִי עַל מַעֲשָׂיו. הוּא נָגַשׁ אֵלָיו דִּבֵּר עַל לְבוֹ שִׁיבוֹא אֹתוֹ.

"אָבֵל אָבָא, הַבְּגָדִים מֵאֲתָמוֹל מְלַכְלָכִים, וְהַבְּגָדִים הָאֵלֶּה קְרוּעִים - מַה אֲלַבֵּשׁ עֲכָשְׁיוֹ?", שָׁאַל בְּנִי בְּצִעַר. "אֵל תִּדְאָג", עָנָה אָבִיו, "אֲנִי אֶקְנֶה לָּךְ בְּגָדִים חֲדָשִׁים אִם יִהְיֶה צָרָךְ".

"טוֹב, אָבֵל עֲכָשְׁיוּ בִטַּח כָּל הָרַבָּנִים שֶׁאֲתָךְ בְּכָנוּס יִלְעָגוּ לִי וְיִחַשְׁבוּ שֶׁאֲנִי סֵתָם יֶלֶד רָע

רַכֶּבֶת הַפָּרָשָׁה מְסִיעָה אֶת נוֹשְׂאֵי הַפָּרָשָׁה
אֲבָל הַסֵּדֵר שֶׁלָּהֶם הֵתְבַלְּבֵל!
עֵינֵינוּ בִּפְרָשָׁה וְסִדְדוּ אֶת הַקְּרוֹנוֹת!

רַכֶּבֶת הַפָּרָשָׁה

שָׂכָר

אִם תִּשְׁמָעוּ בְּקוֹל ה'

מַעֲמַד הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה

בְּהָר גִּרְזִים וְהָר עֵיבָל

סָכּוּם

אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר

מִצּוֹת הַבְּכוּרִים

מִשְׁבַּעַת הַמִּיָּנִים

תּוֹכָחָה

אִם לֹא יִשְׁמָעוּ בְּקוֹל ה'

בַּעוֹר מַעֲשָׂרוֹת

בִּשְׁנָה הָרִבִּיעִית וְהַשְּׁבִיעִית

מִצּוֹת כְּתִיבַת הַתּוֹרָה

עַל אֲבָנִים בִּפְנִיסָה לְאֹרֶץ

כינת

בית שחקנים

שאלות בפרשה

1. מאלו פירות מביאים ביכורים?
2. באלו שנים יש לקיים "ביעור מעשרות"?
3. על מה הצטוו בני ישראל לכתוב את התורה?
4. איפה עמדו הלויים במעמד הברכה והקללה?
5. מה פירוש הביטוי "מכה רעהו בסתר", לפי רש"י?
6. על מי נאמר בפרשה שלא אכל לחם ארבעים שנה?

פרסים מחכים
לכם באתר!
שמות הזוכים
יפורסמו באתר

חידה

1

צמד מילים בפרשה (רביעי), שהוא מקביל לצמד מילים בפרשה שעברה (שביעי). אלא שאצלנו - הוא ברבים, ובפרשה שעברה - ביחיד

חידה

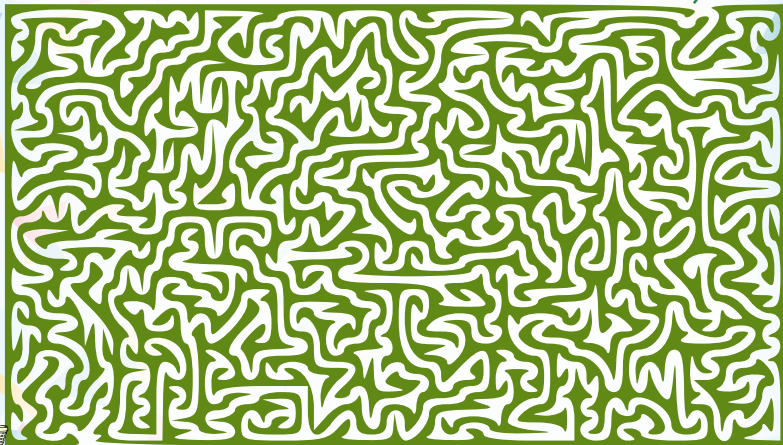
2

אחת מהברכות שנאמרות ב"סימנים" בראש השנה, מקורה בפרשת השבוע. מה היא?

מבוך הביכורים

מאיר חולם על היום בו יוכל להביא ביכורים לבית המקדש.
עזרו למאיר להגיע לבית המקדש עם סל הביכורים!

חידת פולקע: את הבכורים מביאים משבֿעַת המינים.
איזה מין נמצא גם בשבֿעַת המינים וגם בארְבֿעַת המינים?

למה דווקא אני?!

סיפור בהמשכים • פרק ג

תקציר: שמי יהודה יפתחי. היום הלכתי בדרך מבית הספר, נפלתי, ו... מצאתי את עצמי בבית החולים כשרגלי שבורה ומגובסת. מיד כשהתעוררתי נזכרתי במה שקרה הבוקר בבית הספר עם ידידיה...

ושוב בזמן אחרון". אבא נהיה רציני והשפיל את מבטו.

שקעתי במחשבות. באמת אבא צודק. לאחרונה אמרתי את המשפט הזה כבר כמה פעמים. פעם אחת זה היה בחופש, כשהייתה הגרלת אופניים בשכונה. כל הילדים הגיעו לגינה הגדולה וחיכו לשמוע איזה מספר ייצא בהגרלה. את המספרים חילקו קודם לכן במשך החופש.

הבעיה שלי הייתה ששכחתי את המספר בבית. כן, הגעתי להגרלה הגדולה בלי המספר שלי! גיליתי את זה בגינה, ורצתי הביתה חזרה למצוא את הכרטיס שלי. עד שחזרתי כבר הסתיימה ההגרלה. האמת שלא הפסדתי כלום, כי המספר שלי בכלל לא זכה בהגרלה, אבל בכל זאת התרגזתי וכעסתי מאוד. נכנסתי הביתה וצעקתי בקולי קולות: "למה? למה דווקא אני מפסיד תמיד? למה?"

ואז אבא הסתכל עלי במבט רציני כזה, אבל לא אמר לי כלום.

המשך יבוא

הרגל התחילה לכאוב לי מאוד והתחלתי להזיע מרוב חום. "יהודה, אני מבקשת שתרגע ותספר לנו מה קרה היום בבית הספר". אמא ניסתה להרגיע אותי, אבל זה לא הצליח...

"מה קרה?!", התפרצתי שוב בצעקות: "בטעות שכחתי את שיעורי הבית בתורה בבית, וסיפרתי את זה לידידיה בכיתה. ידידיה המלשין הזה יצא החוצה מהכיתה, ומיד אחר כך חזר עם המורה. כשהתחיל השיעור המורה פנה ישר אליי וביקש לשמוע מה עניתי על השאלות. כמובן המחברת לא היתה אצלי, והמורה התרגז עליי וכתב לי הערה להורים!"

"אחר כך כשחזרתי הביתה נפלתי על ומאז אני כבר לא זוכר כלום... אבא, למה הכול קורה רק לי?", שאלתי בכעס.

"יהודה, את העניין עם ידידיה אתה צריך עוד לבדוק. אני לא משוכנע שהוא האשם במה שקרה עם המורה" אמר אבא. "אבל אותי יותר מטרידה ההרגשה שלך ש'הכול קורה דווקא לי'. משום מה אתה חוזר על כך שוב

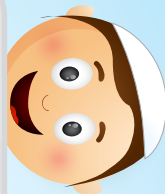
סביב השולחן

חיימק'ה

נעמה

יונתן

נח

נעמה: שבת שלום, אתם זוכרים מהי פרשת השבוע השבת?

טליה: בטח! פרשת כי תבוא!

יונתן: נכון! למדנו בגן שהפרשה מדברת על הבכורים! נעמה את בכורה!

בני: הפרשה מדברת על "הבכורים", לא על הבכורים... אבל באמת זה נשמע די דומה, מעניין למה...

נעמה: בני, אתה צודק! שתי המלים "בכורים" ו"בכורים", דומות וגם עוסקות בדברים דומים. הבכורות הם הבנים שנולדו ראשונים להוריהם, והבכורים הם הפרות שגדלו ראשונים לחקלאי!

טליה: מה, אז צריך להביא את הבכור לבית המקדש כמו בכורים?

נעמה: חחח, לא ממש. אבל לפני חטא העגל, הבכורות הם שהיו אמורים לעבוד בבית המקדש, ולא הפהנים. וזה באמת דומה למצות הבכורים. אנחנו כאלו מקדישים את הגן הראשון לעבוד לה' בבית המקדש, כמו שמביאים את הבכורים לבית המקדש.

בני: טוב, אם כבר מדברים על פרות ובכורים, אני הולך להביא לנו קערת ענבים מהמקרר...

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמשה אחים חמודים במשפחת לוי. מדי שבת אחרי הצהריים נעמה מושיבה את כלם סביב השולחן, והם מדברים על נושא במפרשת השבוע. ואפילו לחיימק'ה הקטן למעמים יש מה לומר...